

NETISTÄ

Luontokuulumisia ja kokemuksia

Joutsenia laskin kiikarin avulla 36, osittain vielä unessa osa niistä. Seurasin minkin näköistä uivaa eläintä. Kaislikossa kyyhöttäessä se tulikin noin 30 askeleen päähän sulan reunalle, ja se oli saukko. Kieriskeli lumessa ja käyttäytyi samallalailta kun meidän kissa myrskyn edellä. Oli sanoinkuvaamaton näky.

Menkää luontoon kiikarin kanssa jos suunnittelehditte.

Ansku

TENAVAT TERÄVINÄ

Hamarapuolella

Naapurin 5-vuotias Janus: "Meidän iskä on niin vahva, että kun se iskee kirveen kiveen, niin kipinät lentää!"

Naapurin täti

Tenavien suusta kuultuja viisauksia joka aamu Ajatusten aamiaisessa, jonka kokkina toimii Aitoon vapaa-ajanasukas Juhani Töytäri. Lue lisää ja liity mukaan: www.positiivarit.fi

Satelliittisääksi aloitti muuton Afrikasta kohti Pälkänettä

Pälkäneläisen Jukka-sääksen paluumatka Afrikan talvehtimisalueilta koti-Suomeen käynnistyi viikko sitten.

Satelliittisääksi lähti matkaan talvehtimisalueelta Kamerunin Lagdo-järveltä. Kotiseuduilleen Tyköljänjärvelle sitä odotetaan huhtikuun puolivälissä.

Viime vuonna Jukka lähti matkaan muutamaa päivää aiemmin. Sen muuttoa voidaan seurata lähes reaaliaikaisesti, sillä sääksellä on selässään GPS-sateelliittilähetin.

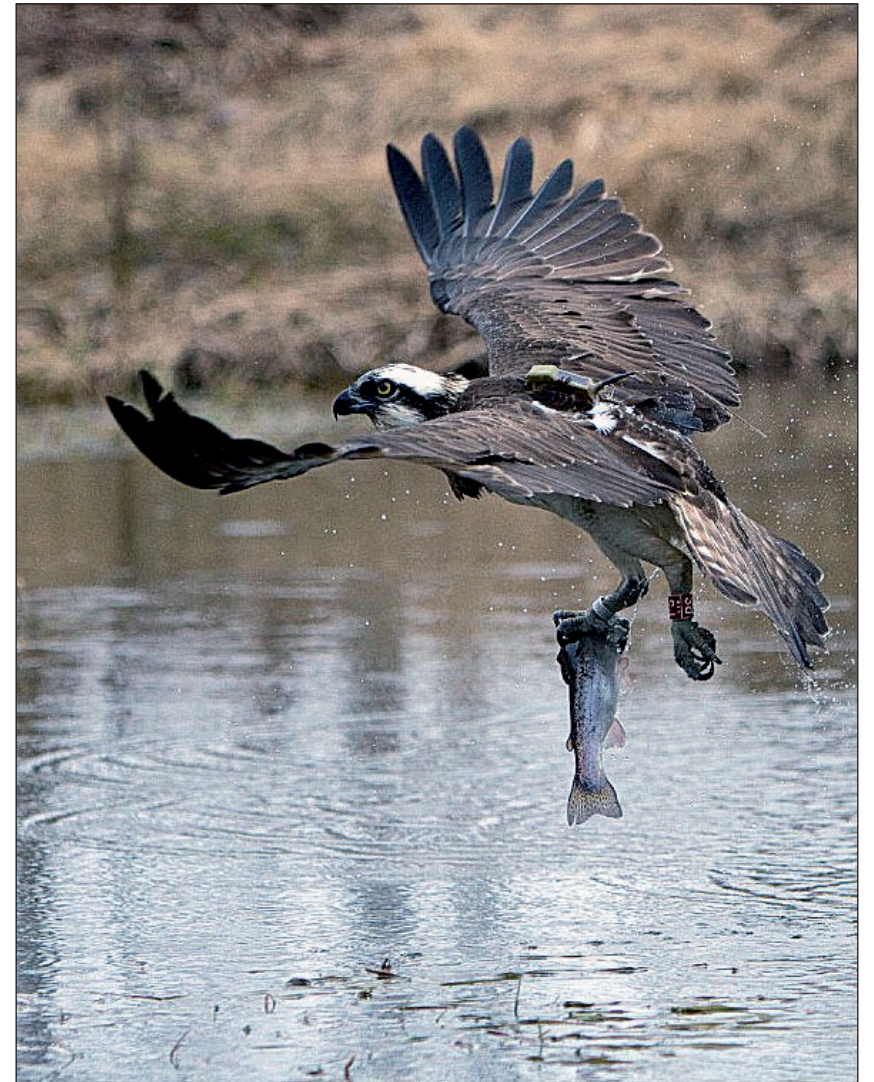
Tänä vuonna lisäjännitystä muuttoon tuo se, että reitti sivuaa levotonta Libya. Viime vuonna sääksi saavutti Tunisian ja Libyan rajan maaliskuun vaihteessa.

Satelliittisääksi vietti talven edellisvuoden taapaa Lagdo-järven rannalla.

– Se todennäköisesti koki tietyn puun tietyllä oksalla lähes koko talvikauden, arvelee satelliittisääksihankkeen tieteellinen johtaja professori Pertti Saurola.

Kesällä Tyköljänjärven tuntumassa asustava Jukka-sääksi on tuttu näky parinkymmenen kilometrin

Jukka-sääksi saavuttanee tällä viikolla Libyan lentokieltoalueen. Pitkä muuttomatka alkoi 26.3.

päässä Pohtiolammella. Lisäksi se kalastelee Mallassvedellä, Roineella ja Pinteleellä sekä Vanajanselän ja Ilmoilanselän matalilla lahnarannoilla.

Jukan matkaa voi seurata Luonnontieteellisen keskusmuseon verkkosivujen kautta osoitteessa www.luomus.fi/elaintiede/satelliittisaaokset/jukka/

OMASTA KOULUSTA MAAILMALLE

Pälkäneen yhteiskoulun entiset oppilaat kertovat omasta elämästään ja suhteestaan entiseen kouluunsa.

Miten koulu vaikutti elämään ja uravalintaan?

Oliko jokin oppiaine tai opettaja merkittävä tulevaisuuden kannalta?

Mikä oli mieleenpainuvinta kouluvuosissa?

Esteet ovat ylitettäviksi

Raija Sjöström (o.s. Ylikippari)

Pälkäneen yhteiskoulussa 1959–1968

Koulun jälkeen:

Lääkärintehti 1971. Pastori 1995. 20 vuoden ura lääkärintehtinä Ruotsissa St. Erikin sairaalassa, Karolinskan yliopistosairaalassa, Serafimer-sairaalassa ja eri terveyskeskuksissa. Tällä hetkellä pastorina Björksäterin kirkossa. Kotipaikka Järfalla Tukholman esikaupungissa, kotoisin Luopioisten Kuohijoelta.

Ammatinvalinta:

– Sain koulussa paljon kannustusta taiteellisille taipumuksilleni ja siksi suunnittelin kuvaamataidon opettajan uraa. Kahden viikon karsintakoe Ateneumissa sai minut kuitenkin toisiin ajatuksiin ja päätin jättää niin epävarman alan.

– Oppikoulun alaluokalla teimme unohtumattoman luokkaretken rehtori Lauri Teivaisen kanssa Ruotsiin, Norjaan ja Tanskaan. Innostuin ulkomaista ja pyrin kansainvälistymään lukioaikani kirjeenvaihtovereiden avulla.

– Kaipuu nähdä maailmaa vei minut ylioppilaaksi päästyäni Tukholmaan, sillä pidemmälle ei raha silloin riittänyt. Lääkärintehtinä ammatti avautui siellä eteeni aivan sattumalta, kun näin ilmoituksen lehdessä ja jotenkin piti päästä leipään kiinni. Opiskelin lääkärintehtinä Bar-Lock Instituutissa ja työssä ollessani aloin lukea iltalukiossa kaupallisen linjan aineita ja päädyin viideksi vuodeksi Ruotsin Lääkärintehtienliiton kansliaan, missä hoidin mm. heidän kirjanpitoa.

– Pastorin ura on minulle kutsunmystö. Vuonna 1992 aloin opiskella teologiaa Bethel-seminaarissa ja täydensin myöhemmin opintojani Teologisessa korkeakoulussa. Olen lukenut lisäksi korkeakoulukursseja psykologiassa ja naishistoriassa. Nyt olen ollut pastorina jo yli 10 vuotta.

Koulussa:

– Kielilinja oli minulle itsestään selvä valinta lukiossa. En ollut kiinnostunut matematiikasta enkä

Pastori Raija Sjöströmille ei ole tärkeintä se mitä on tehnyt elämässä, vaan millaiseksi ihmiseksi on tullut.

ruotsista, koska olin vakuuttunut että en tarvitsisi niitä elämässäni. Toisin kävi ja kyseiset aineet sisältyivät myöhemmin molempiin ammatteihini.

– Kuuluin siihen vähemmistöryhmään, joka tuli opintohakuun Pälkäneelle kaukaisesta syrjäkylästä ja erittäin vähävaraisesta kodista. Olin 12-vuotiaasta lähtien kortteerissa Pälkäneellä. Koulua käytiin silloin vielä lauantaisin ja loppuviikon kotimatkoihin sisältyivät aina painavat koulukirjat ja viikon pyykki. Kuntokin kasvoi, kun sain talviaamuisin kahlata kilometrin aaramatonta tietä linja-autolle.

– Niukuus oli läsnä koko kouluajan ja opin tietämään senkin missä koulun pihalla tuulee vähiten. Kasvoin nimittäin toisella luokalla vaatteistani ja sain palella koko syyslukukauden violetissa villatakissa, koska uusi talvitakki oli päätetty antaa vasta joululahjaksi. Muistan ainainen nälän ja koulun tarjoamaa ruokailua jontin aina kärsimättömänä. Myös vahtimestarin rouvan myymät, sokerista rapisevat hillopossut maistuivat taivaallisilta, varsinkin vaativien urheilutuntien jälkeen. Pälkäneen kirjakaupassa sai aina ystävällisen kohtelun ja kirjakaupan miellyttävä tuoksu jätkätkin minuun pysyvän positiivisen suhtautumisen kirjoihin.

Koulun merkitys:

– Koulu hyvä yhteishenki teki koulunkäymisen turvallisiksi ja opettajat olivat henkilökohtaisesti kiinnostuneita oppilaiden menestymisestä. Opetus suunnattiin lukiossa ensisijaisesti ylioppilaskirjoitusten läpäisemiseen ja koin usein, että olimme kuin tyhjiä astioita jotka täytettiin vuosiluvuilla, matemaattisilla kaavoilla ja kielillä.

– Ilman ylioppilastutkintoa en olisi kuitenkaan

päässyt opiskelemaan akateemisella tasolla. Olen ollut erityisesti kiitollinen siitä, että opimme kielin ja oikeinkirjoituksen niin perusteellisesti, että niistä tuli kestävä perusta jatkolle. Myöhemmät opiskeluni ovat olleet antoisia sillä aineiden valinta on perustunut omaan mielenkiintoon.

– Olen oppinut elämäntunnetusta, että esteet on tarkoitettu ylitettäväksi ja että meillä on aina mahdollisuus ottaa vastuu omista valinnoistamme. Meidän kaikkien elämä johtaa lopulta samalle portille. Kristinusko onkin minulle se, joka an-

taa voimaa. Pastorina minulla on erittäin mielenkiintoinen työ, jossa olen saanut tuoda tämän eri muodoissa esille.

Terttu Tuominen

Haastateltu on Pälkäneen yhteiskoulun ja lukion kiltta ry:n jäsen. Jäseneksi voivat liittyä koulun entiset ja nykyiset oppilaat sekä henkilökunta. Liity Kilttaan internet-sivulla <http://pykkilta.nettisivu.org>